

לקוטי תורה • שיר השירים • מאמר 9

לסוסתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי

”לסוסתי ברכבי פרעה דמיתוך רעייתי”

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ”ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/shir-hashirim/9](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/shir-hashirim/9)

1 לסוסתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי. כי הנה כתיב לא בגבורת הסוס יחפץ. והענין כי הנה כתיב כי תרכב על סוסיך כו'

"לסוסתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי". שהרי נאמר: "לא בגבורת הסוס יחפץ". והענין הוא שנאמר: "כי תרכב על סוסיך וגו'".

כי מלשון אם תרכב על סוסיך שיש כמה בחינת מרכבות להקב"ה מרכבת יחזקאל פני ארי' פני שור כו' ומרכבות זכריה סוסים שחורים סוסים לבנים כו'.

כי [המילה "כ"י" כאן] משמעה "אם": "אם תרכב על סוסיך", ומשמע מכך שלקב"ה יש כמה בחינות של מרכבות: מרכבת יחזקאל, "פני אריה, פני שור וגו'", ומרכבות זכריה, "סוסים שחורים, סוסים לבנים וגו'".

וגם אמרינן בגמ' (ע"ז ג' ע"ב) ובלילא מאי קעביד רוכב על כרוב קל שלו ושט כו'.

וכן נאמר בגמרא (עבודה זרה ג' ע"ב): "ובלילה מה הוא עושה? רוכב על כרוב קל שלו ושט וגו'".

וכמשל המלך שיש לו כמה מיני מרכבות פעם משתמש במרכבה זו ופעם במרכבה זו. והנה כל בחי' ומדרגות המרכבה הוא לגבי בחינת אדם העליון וכמ"ש

וכמשל מלך שיש לו כמה סוגי מרכבות: פעם הוא משתמש במרכבה זו ופעם במרכבה אחרת. והנה, כל בחינותיה ומדרגותיה של המרכבה הן ביחס לבחינת אדם העליון, כמו שנאמר:

ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו' שהוא בחינת רמ"ח מצות עשה רמ"ח פיקודין רמ"ח אברין דמלכא ושס"ה לא תעשה שס"ה גידים

"ועל דמות הכיסא דמות כמראה אדם וגו'". זו בחינת רמ"ח מצוות עשה, "רמ"ח פיקודין, רמ"ח איברין דמלכא", ושס"ה מצוות לא תעשה, כנגד שס"ה גידים,

שהם בחי' אורות וכלים ורמ"ח אברים בחינת כלים ושס"ה גידים בחינת אורות הממשיכים הדם הוא הנפש חיות האברים וכמארז"ל י"ה עם שמי שס"ה.

שהן בחינת אורות וכלים: רמ"ח האיברים הם בחינת כלים, ושס"ה הגידים הם בחינת אורות, הממשיכים את הדם — "הדם הוא הנפש" — שהיא החיות של האיברים. וכמארז"ל: "י"ה עם שמי שס"ה",

2 וזכרי עם ו"ה רמ"ח ששס"ה מצות לא תעשה מבחינת י"ה ורמ"ח מ"ע מו"ה ובחינת אדם זה

ו"זכרי" ("זכרי") עם ו"ה הם 248: 365 מצוות לא תעשה נמשכות מבחינת י"ה, ו-248 מצוות עשה מבחינת ו"ה. ובחינת אדם זה,

שהוא בחינת אורות וכלים המשכת אור א"ס ב"ה והארתו בתחתונים בבחינת ירידה והשתלשלות בששת ימי המעשה יום ראשון בחד כו'.

שהיא בחינת אורות וכלים, היא המשכת אור אין סוף ברוך הוא והארתו בתחתונים, בדרך של ירידה והשתלשלות, בששת ימי המעשה: היום הראשון בחד כו'.

3 והנה תכלית ירידות המדרגות והשתלשלות האורות אור א"ס ב"ה בששת ימי המעשה הוא כדי שיהיה עליה ביום השבת כנודע כי ירידה לצורך עליה היא כנודע.

והנה, תכלית ירידת המדרגות והשתלשלות ההארות של אור אין סוף, ברוך הוא, בששת ימי המעשה, היא שתהיה עליה ביום השבת, כידוע; שכן ירידה היא לצורך עליה, כידוע.

דהיינו ע"י בירור מלבושי נוגה כו' בימות החול. ולכן צריך המשכות אור א"ס ב"ה מבחינת אדם דוקא כי האיש דרכו לכבוש ולעשות מלחמה לאכפייא כו'.

כלומר, באמצעות בירור הלבושים של נוגה וכו' בימות החול. לכן יש צורך בהמשכות של אור אין סוף, ברוך הוא, דוקא מבחינת אדם, שכן "דרכו של איש לכבוש" ולנהל מלחמה, כדי לכפות וכו'.

4 והנה כתיב סוס מוכן למלחמה שבכדי לירד למקום המלחמה צ"ל בחינת סוס רץ כמו עד"מ שהסוס רץ למקום שאין האדם מגיע שם מפני מרחק המקום, וכך עד"מ מפני הירידה הגדולה מאגרא רמה כו' והנה נאמר: "סוס מוכן למלחמה". כדי לרדת אל מקום המלחמה, נדרשת בחינת סוס דוהר; למשל, סוס דוהר למקום שאדם אינו מגיע אליו בשל המרחק. כך גם, למשל, נדרשת ירידה גדולה, "מגג גבוה וכו'".

להיות אור א"ס ב"ה שכשמו כן הוא אור א"ס ואין תכלית כו' שורה ומתגלה בתחתונים צ"ל בבחינת מרכבות סוסים רצים כו'.

כדי שאור אין סוף ברוך הוא — שכשמו כן הוא, אור שאין לו סוף ואין לו גבול וכו' — ישרה ויתגלה בתחתונים, הדבר צריך להיעשות באמצעות מרכבות של סוסים דוהרים וכו'.

5 ולכן ישעיה ויזקאל שהיו בזמן הבית וקרוב לו שאז היו ישראל במעלה עליונה לא היה לכן ישעיהו ויחזקאל, שחיו בזמן שבית המקדש עמד ועל סמוך לתקופה זו, כאשר עם ישראל היה במעלה גבוהה, לא הייתה

אור א"ס ב"ה בבחי' ירידה והשפלה כ"כ שימות החול אינם רחוקים כ"כ מיום השבת לכך ראו את המרכבה בבחינת פני אריה פני שור כו'

ירידה והשפלה כה גדולות של אור אין סוף ברוך הוא, שכן ימות החול לא היו רחוקים כל כך מיום השבת; לכן הם ראו את המרכבה בדמות "פני אריה, פני שור וכו'",

שהחיות נושאות ומנושאות עם הכסא שהכסא נושא אותם גם כן שאינם בבחי' ריחוק מקום כ"כ שיש להם איזה שייכות בצד מה לגבי הארות אור א"ס ב"ה הרוכב עליהם.

שהרי החיות נושאות את הכיסא וגם נושאות עמו, שכן הכיסא נושא אותן גם הוא; הן אינן רחוקות ממנו כל כך, ויש להן במידה מסוימת קשר להארות של אור אין סוף ברוך הוא הרוכב עליהן.

משא"כ זכריה ראה את המרכבה בבחינת סוסים שהם רצים כו' ואינם מנושאים כלל שאין להם ערך ויחוס והשגה במה שרוכב עליהם כלל שהסוס הוא בחינת אותיות כו' שאין בהם השכלה.

זכריה, לעומת זאת, ראה את המרכבה בדמות סוסים הרצים וכו' ואינם נושאים כלל; אין להם כל ערך, קשר או תפיסה במה שרוכב עליהם, שכן הסוס הוא בחינת אותיות וכו', שאין בהן שכל.

(והיינו לפי שירידת המלכות בגלות היא בחינת הירידה שלא בדרך ירידת וסדר המדרגות רק בבחי' אותיות שירדו מלמעלה מעלה ונתלבשו למטה מטה מ שא"כ ישעיה ויחזקאל ראו המרכבה פני אריה ופני שור כו')

(וזהו משום שירידת מלכות בגלות היא ירידה שאינה בדרך ירידה וסדר של מדרגות, אלא בבחינת אותיות, שירדו מן הגבהים העליונים ביותר והתלבשו במקומות הנמוכים ביותר. ישעיה ויחזקאל, לעומת זאת, ראו את המרכבה "כפני אריה וכפני שור וכו'",

שהן המשכות המדות שנקלחו מחכמה דרך ירידת סדר המדרגות והתלבשות החכמה עצמה היא במדות כו' ועמ"ש ההפרש בין קבלת המדות מהשכל ובין האותיות בד"ה וייצר כו' את האדם בפ' בראשית ע"ש).

שהן המשכות של מדות שנקלחו מחכמה דרך ירידה בסדר המדרגות, והחכמה עצמה מתלבשת במדות וכו'. ראו מה שנכתב על ההבדל בין קבלת המדות מן השכל לבין קבלת האותיות, במאמר המתחיל "וייצר כו' את האדם" בפרשת בראשית, ועיינו שם).

והנה כמו שהירידה היא בבחינת סוס כך הוא עלי' ג"כ בבחינת סוס כמ"ש נפשי אויתך בלילה.

והנה, כשם שהירידה היא בבחינת סוס, כך גם העלייה היא בבחינת סוס, כמו שכתוב: "נפשי אויתך בלילה".

פִּי בִזְמַן שֶׁאֵין בְּהַמִּיָּק קִיִּים נִפְשִׁי אוֹתִיךָ בְּלֹא טַעַם וּדְעַת בְּבַחִי נִפְשִׁי אוֹתִיוֹת כּוֹי.

כלומר, בזמן שבית המקדש אינו עומד, "נפשי אויתך" בלי טעם ודעת — בבחינת "נפשי", בבחינת אותיות וכו'.

6 וְכָתִיב עַד מַהֲרָה יִרְוֶץ דְּבָרוֹ שֶׁהֶסּוֹס רָץ לִמְקוֹם שֶׁאֵין הָאָדָם יָכוֹל לִילֵךְ בְּעִצְמוֹ בְּרַגְלָיו כִּךְ עַד־מִכְתִּיב

וְהָאֶרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵי וְהֶסּוֹס רָץ לִמְקוֹם שֶׁאֵין רַגְלָיו מְשִׁיגִים

וכן נאמר: "דברו ירוץ מהר", שהרי הסוס רץ למקום שהאדם אינו יכול להגיע אליו בכוחות עצמו, בהליכתו על רגליו. כך גם, על דרך משל, נאמר: "והארץ הדום רגלי", והסוס רץ למקום שרגליו אינן מגיעות אליו.

וְהוּא דוֹקָא בִּזְמַן שֶׁאֵין בְּהַמִּיָּק קִיִּים שֶׁאֵין כַּח בְּרַגְלִים לִהְיוֹת בַּחִי חַיּוֹת נוֹשָׁאוֹת וּמְנוֹשָׁאוֹת כּוֹי

וזה דווקא בזמן שבית המקדש אינו עומד, כשאין לרגליים כוח להיות בבחינת חיות נושאות ומנושאות וכו'.

אִזִּי הֶסּוֹס רָץ לִמְעַלְהָ מַעְלָה עַד רוֹם הַמַּעְלּוֹת לִמְעַלְהָ מִבַּחִי אָדָם שֶׁעַל הַכֶּסֶּא כִּי בַחֲנִינָת אָדָם הוּא אֲדָמָה לְעִלְיוֹן מִשְׁאֵי־כֵּן עֲלִיוֹן מִמֶּשׁ כּוֹי

אז הסוס רץ מעלה מעלה, עד רום המעלות, למעלה מבחינת האדם שעל הכיסא. שהרי בחינת אדם היא "אדמה לעליון", ואין הדבר כך לגבי העליון עצמו וכו'.

(וְעַמִּיִּשׁ בְּמִיָּא עִיִּפִּי אַתֶּם נִצְבִּים מַעֲנִין פִּי עֲלִיוֹן כּוֹי) כְּדֹכְתִּיב הִי אִישׁ מִלַּחְמָה פִּי מַה שֶּׁהוּי נִקְרָא בִּשְׁם אִישׁ הוּא בְּבַחִי מִלַּחְמָה לִהְיוֹת נִקְרָא בִּשְׁם אִישׁ וְאָדָם.

(ראו מה שנכתב במקום אחר על הפסוק "אתם נצבים", בעניין פירוש המילה "עליון" וכו'). כמו שנאמר: "הי איש מלחמה". פירוש הדבר הוא שהוי נקרא בשם "איש" במסגרת בחינת המלחמה, כדי להיקרא בשם "איש" ו"אדם".

אֲבָל בְּאֵמֶת כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם כְּתִיב (וְעַמִּיִּשׁ מִזֶּה בְּבִיאוֹר עִיִּפִּי זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ)

אבל באמת כי לא אדם הוא להנחם. (ראו מה שנכתב על כך בביאור על הפסוק "זכור את יום השבת לקדשו").

וְהִגֵּם שֶׁהוּא בְּבַחִי סוֹס שֶׁאֵין בּוֹ הַשְׁכָּלָה לְהַשִּׁיג אֶת הָרוֹכֵב כּוֹי מִיָּמִישׁ בּוֹ בַּחִי זֶה לְהַעֲלוֹת אֶת הָרוֹכֵב מַעְלָה מַעְלָה כּוֹי.

ואף שהוא בבחינת סוס, שאין בו שכל להשיג את הרוכב וכו', בכל זאת יש בו מעלה זו: להעלות את הרוכב מעלה מעלה וכו'.

(ועיין מ"ש בד"ה יביאו לבוש מלכות בענין וסוס אשר רכב עליו המלך שריצת הסוס גדולה מריצת הכרוב כו' ובד"ה וקבל היהודים ובפ' בשלח בד"ה אז ישיר משה ובד"ה אשירה כו' כי גאה גאה)

(עיינו במה שנכתב במאמר המתחיל "יביאו לבוש מלכות", בעניין "וסוס אשר רכב עליו המלך", שריצת הסוס גדולה מריצת הכרוב וכו'; וכן במאמר המתחיל "וקבל היהודים"; ובפרשת בשלח, במאמר המתחיל "אז ישיר משה" ובמאמר המתחיל "אשירה וגו' כי גאה גאה").

אך הכח שיש לבחינת סוס כנ"ל. הנה כתיב לא בגבורת הסוס יחפץ שגבורת הסוס הנ"ל לא מצד עצמו הוא כ"א רוצה

אך בעניין הכוח שיש לבחינת הסוס, כנזכר לעיל: נאמר "לא בגבורת הסוס יחפץ", כלומר, גבורת הסוס הנזכרת לעיל אינה מצד עצמה, אלא רוצה

ה' את יראיו את המיחלים לחסדו חסדו של הקב"ה בכבודו ובעצמו דהיינו מהותו ועצמותו של אור אי"ס ב"ה נמשך ונשתלשל למטה להעלות בחינת סוס הנ"ל.

"את יראיו, את המיחלים לחסדו": חסדו של הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, כלומר עצם מהותו ועצמותו של אור אין סוף, ברוך הוא, נמשכים ויורדים מדרגה לדרגה למטה, כדי להעלות את בחינת הסוס שהזכרה לעיל.

וזהו בחינת טלא דנטיף מעתיקא קדישא בשבת כו' שהוא המשכות אור אי"ס ב"ה מריש כל דרגין למטה ליתן כח ועוז לעליית הסוס כו'

זוהי בחינת "הטל הנוסף מעתיקא קדישא" בשבת וכו', כלומר המשכת אור אין סוף, ברוך הוא, מ"ראש כל הדרגות" למטה, כדי לתת כוח ועוצמה לעליית הסוס וכו'.

(והיינו כענין מ"ש בפ' בשלח בד"ה לסוסתי שיש סוסין נוקבין וסוסין דוכרין אתעדל"ת ואתעדל"ע כו' אך יש עוד אתעדל"ע שהם אותיות זכרים שהם באים שלא על ידי אתעדל"ת כלל כו' והיינו המשכות מבחינת עתיקא כו' ע"ש

(וזה דומה למה שנכתב בפרשת בשלח, במאמר המתחיל "לסוסתי", שיש סוסים נקבות וסוסים זכרים, אתערותא דלתתא ואתערותא דלעילא וכו'; אבל יש גם אתערותא דלעילא נוספת, האותיות הזכריות, שבאות בלי שום אתערותא דלתתא כלל וכו', והן המשכות מבחינת עתיקא וכו'; עיינו שם).

והנה משם הוא שנמשך הכח ועוז לעליית הסוס דאתעדל"ת וע"ש עוד ע"פ ויאמר משה אכלוהו היום מענין מוריד הטל כו'). וזהו לסוסתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי.

והנה משם נמשכים הכוח והעוצמה לעליית הסוס של אתערותא דלתתא. ועיינו עוד שם, על הפסוק "ויאמר משה אכלוהו היום", בעניין "מוריד הטל" וכו'. וזהו "לסוסתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי".

פ"י כמו שיש זה לעומת זה בחינת סוס ברכבי פרעה דקליפה שהחיות אלקות שיש בהם אינו נתפס ומושג בהם להיות בהם בחינת ביטול כו' אלא בבחי' מקיף עליהם מלמעלה והיא בחינת לבונה זכה שבקטורת.

כלומר, כשם שיש "זה לעומת זה" בחינת סוס ברכבי פרעה של קליפה, שהחיות האלקית שבהם אינה נתפסת ומושגת בתוכם באופן שיביא אותם לידי ביטול וכו', אלא היא בבחינת מקיף עליהם מלמעלה; וזוהי בחינת הלבונה הזכה שבקטורת.

7 ולכן קרו ל"י אלקא דאלקייא כו'. כך דמיתך רעיתי פרנסתי שישאל מפרנסין ומתפרנסין כו' שהוא ענין המשכת חיות ואור א"ס ב"ה בתוך עלמין על ידי התורה ומצות.

ולכן "קוראים לו אלקי האלקים" וכו'. וכך גם "דימיתי אותך, רעייתי": "רעייתי" מתפרש "פרנסתי", שכן ישראל מפרנסים ומתפרנסים וכו'. זהו ענין המשכת חיות ואור אין סוף ברוך הוא לתוך העולמות באמצעות התורה והמצוות.

כמו שהמאכל ממשיך חיות מהמוח לשאר האברים כו'. נמשל לבחינת סוסתי ברכבי פרעה שהוא בחינת מקיף לפי שהתורה ומצות מעלים את האדם העליון כמו סוס כו' (ועיין בהרמ"ז פ' כי תצא) (דערי"ה סע"ב)

[זהו] כמו שהמאכל ממשיך חיות מן המוח לשאר האברים וכו'. הדבר נמשל לבחינת "סוסתי ברכבי פרעה", שהיא בחינת מקיף, מפני שהתורה והמצוות מעלות את האדם העליון כמו סוס וכו'. (ועיינו ברמ"ז, פרשת כי תצא) (בסוף 275b)

והנה היכל קה"ק הוא כו' הנהגתו ע"י הסוסים ועיין בסש"ב פנ"ב גבי ומהו הלבוש כו' והנה היכל קודש הקודשים הוא וכו', והנהגתו נעשית באמצעות הסוסים. ועיינו בספר של בינונים, פרק נ"ב, במילים "ומהו הלבוש וכו'".

דלעילא לעילא כו' בהיכל קה"ק ועיין מ"ש מזה סד"ה את שבתותי תשמרו גבי ומקדשי תיראו ומשם יובן משי"כ שהתומ"צ מעלים כו' כמו סוס כו'

שלמעלה מעלה וכו', בהיכל קודש הקודשים. ועיינו במה שנכתב על כך בסוף המאמר המתחיל "את שבתותי תשמור", במילים "ומקדשי תיראו"; משם יובן מה שנכתב שהתורה והמצוות מעלות וכו', כמו סוס וכו'.

ועמש"ל מענין אותיות התורה בד"ה לריח שמניך כמ"ש אשר יעשה אותם האדם וחי בהם פי' שעושין ומתקנין בחינת אדם שיתעלה למעלה מעלה לבחינת

ועיינו במה שנכתב לעיל בענין אותיות התורה, במאמר המתחיל "לריח שמניך". וכמו שכתוב: "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם", כלומר, שהם עושים ומתקנים את בחינת האדם, כדי שתתעלה מעלה מעלה, לבחינת

כי לא אדם כו' וד"ל (ועיין עוד מענין לסוסתי ברכות בשה"ש במקומו ובפ' בשלח ס"פ כ"ג נשא רפ"ח ובזהר ס"פ ויגש דרי"א ע"ב ובפ' בשלח דמ"ו סע"ב):

"כי לא אדם וכו'". וד"ל. (ועיינו עוד בענין "לסוסתי" במדרש רבה: בשיר השירים, במקומו; בפרשת בשלח, סוף סימן כ"ג; בנשא, תחילת סימן ח'; ובזהר, סוף פרשת ויגש, רי"א ע"ב, ובפרשת בשלח, בסוף מ"ו ע"ב.)

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/shir-hashirim/9

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק